

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (ένατο τμήμα)

της 5ης Νοεμβρίου 2014*

«Κρατικές ενισχύσεις — Ενίσχυση για την εγκατάσταση δικτύων ευρείας ζώνης τελευταίας γενιάς στην περιοχή της Κορνουάλης και των Νήσων Scilly — Απόφαση κρίνουσα την ενίσχυση συμβατή με την εσωτερική αγορά — Άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ — Προσφυγή ακυρώσεως — Δεν θίγεται ουσιωδώς η ανταγωνιστική θέση — Ενεργητική νομιμοποίηση — Διαδικαστικά δικαιώματα των ενδιαφερομένων — Εν μέρει απαράδεκτο — Μη ύπαρξη αμφιβολιών που δικαιολογούν την κίνηση της επίσημης διαδικασίας έρευνας»

Στην υπόθεση T-362/10,

Vtesse Networks Ltd, με έδρα το Hertford (Ηνωμένο Βασίλειο), εκπροσωπούμενη από τον H. Mercer, QC,

προσφεύγουσα,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από τους B. Stromsky και L. Armati,

καθής,

υποστηριζόμενη από

τη **Δημοκρατία της Πολωνίας**, εκπροσωπούμενη αρχικώς από τους M. Szczygiel και B. Majczyna και στη συνέχεια από τον M. Majczyna,

από

το **Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας**, εκπροσωπούμενο αρχικώς από την S. Behzadi-Spencer και τον L. Seeboruth, στη συνέχεια από τον M. Seeboruth, την J. Beeko και τον L. Christie, επικουρούμενους αρχικώς από την K. Bacon στη συνέχεια από την S. Lee, barristers,

και από

την **British Telecommunications plc**, με έδρα το Λονδίνο (Ηνωμένο Βασίλειο), εκπροσωπούμενη αρχικώς από τους M. Nissen και J. Gutiérrez Gisbert, στη συνέχεια από τους M. Nissen και G. van de Walle de Ghelcke και τέλος από τους G. van de Walle de Ghelcke, J. Rivas Andrés, δικηγόρους, και τον J. Holmes, barrister,

παρεμβαίνοντα,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

με αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως C(2010) 3204 της Επιτροπής, της 12ης Μαΐου 2010, με την οποία αποφασίζεται ότι το κρατικό μέτρο «Cornwall & Isles of Scilly Next Generation Broadband», που προβλέπει ενίσχυση από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης για στήριξη της ανάπτυξης εργασιών δικτύου ευρείας ζώνης τελευταίας γενεάς στην περιοχή της Κορνουάλης και στις Νήσους Scilly, συμβιβάζεται με το άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ (κρατική ενίσχυση N 461/2009 – Ηνωμένο Βασίλειο),

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (ένατο τμήμα),

συγκείμενο από τους G. Berardis, πρόεδρο, O. Czúcz και A. Popescu (εισηγητή), δικαστές,

γραμματέας: C. Kristensen, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 3ης Ιουλίου 2014,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Η προσφεύγουσα, Vtesse Networks Ltd, είναι φορέας τηλεπικοινωνιών που παρέχει τη χρήση γραμμών υψηλής χωρητικότητας κυρίως σε μεγάλες επιχειρήσεις. Δεδομένου ότι το δίκτυο γραμμών υψηλής χωρητικότητας που χρησιμοποιεί δεν της ανήκει, η προσφεύγουσα μισθώνει τις γραμμές αυτές από άλλους φορείς τηλεπικοινωνιών, προσφορά την οποία συμπληρώνει με την κατασκευή δικτύων σύνδεσης κατά παραγγελία.
- 2 Η British Telecommunications plc (στο εξής: BT), παραδοσιακή επιχείρηση τηλεπικοινωνιών στο Ηνωμένο Βασίλειο, ήταν, πριν την ιδιωτικοποίησή της, δημόσια επιχείρηση γνωστή με την επωνυμία British Telecom. Προσφέρει ένα ευρύ φάσμα υπηρεσιών στον τομέα των τηλεπικοινωνιών, συμπεριλαμβανομένης της εκμίσθωσης γραμμών υψηλής χωρητικότητας.

Η διοικητική διαδικασία

- 3 Το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας γνωστοποίησε την πρόθεσή του να χορηγήσει κρατική ενίσχυση για να υποστηρίξει την εγκατάσταση των ευρυζωνικών δικτύων επόμενης γενιάς, του λεγόμενου δικτύου NGA, στην περιοχή της Κορνουάλης και των νήσων Scilly (στο εξής: κοινοποιηθέν μέτρο). Το σχετικό έγγραφο πρωτοκολλήθηκε στις 29 Ιουλίου 2009 στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η οποία έλαβε συμπληρωματικές πληροφορίες από τις αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου στις 28 Σεπτεμβρίου 2009.
- 4 Στις 21 Οκτωβρίου 2009, η Επιτροπή καταχώρισε καταγγελία την οποία υπέβαλε η προσφεύγουσα όσον αφορά το κοινοποιηθέν μέτρο.
- 5 Από τη δικογραφία προκύπτουν τα εξής:
 - στις 23 Οκτωβρίου 2009, η προσφεύγουσα διαβίβασε την καταγγελία στις αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου, οι οποίες υπέβαλαν τις παρατηρήσεις τους στις 23 Νοεμβρίου 2009·

- οι συμπληρωματικές πληροφορίες που διαβίβασε η προσφεύγουσα στις 9 Νοεμβρίου 2009 απεστάλησαν στις 19 Νοεμβρίου 2009 στις αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου, οι οποίες υπέβαλαν τις παρατηρήσεις τους στις 4 Δεκεμβρίου 2009·
- με έγγραφο της 28ης Ιανουαρίου 2010, η Επιτροπή ζήτησε διευκρινίσεις από τις αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου, οι οποίες απάντησαν με έγγραφο της 3ης Μαρτίου 2010·
- ένα τελευταίο έγγραφο της προσφεύγουσας, που κατατέθηκε στις 16 Μαρτίου 2010, δεν διαβιβάστηκε στις αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου, διότι η Επιτροπή θεώρησε ότι το περιεχόμενο του εγγράφου αυτού δεν απαιτούσε κανένα σχολιασμό εφόσον οι σχετικές πληροφορίες αφορούσαν άλλη καταγγελία που είχε υποβάλει η προσφεύγουσα.

Η προσβαλλόμενη απόφαση

- 6 Στις 12 Μαΐου 2010 η Επιτροπή, χωρίς να κινήσει την προβλεπόμενη από το άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ επίσημη διαδικασία έρευνας, εξέδωσε την απόφαση C(2010) 3204, με την οποία έκρινε το κοινοποιηθέν μέτρο συμβατό με την εσωτερική αγορά (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση).
- 7 Με την προσβαλλόμενη απόφαση, η διαδικασία διαγωνισμού που προκηρύχθηκε για να επιλεγεί ο φορέας που θα λάμβανε τη δημόσια χρηματοδότηση για την εγκατάσταση του δικτύου NGA στην περιοχή της Κορνουάλης και των νήσων Scilly περιγράφεται στις αιτιολογικές σκέψεις 23 έως 25. Όπως προκύπτει από την εν λόγω αιτιολογική σκέψη 23, η κρατική ενίσχυση έπρεπε να χορηγηθεί βάσει διαγωνισμού με τη διαδικασία ανταγωνιστικού διαλόγου σύμφωνα με την οδηγία 2004/18/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών (ΕΕ L 134, σ. 114).
- 8 Όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 25 της προσβαλλομένης αποφάσεως, δυνάμει της προκηρύξεως διαγωνισμού που δημοσιεύθηκε στις 17 Μαρτίου 2009, οι ενδιαφερόμενοι έπρεπε να συμπληρώσουν ένα ερωτηματολόγιο προεπιλογής προκειμένου να πραγματοποιηθεί μια αρχική αξιολόγηση των υποψήφιων επιχειρήσεων. Μετά την εξέταση του ερωτηματολογίου προεπιλογής, πέντε υποψήφιοι κλήθηκαν να συμμετάσχουν στον διαγωνισμό, δύο απορρίφθηκαν και ένας απέσυρε την προσφορά του. Στις 28 Αυγούστου 2009, κλήθηκαν για να υποβάλουν την τελική προσφορά τους οι δύο υποψήφιοι που εξακολουθούσαν να συμμετέχουν στη διαδικασία του ανταγωνιστικού διαλόγου, δηλαδή η BT και η κοινοπραξία Babcock, στην οποία συμμετείχε η προσφεύγουσα. Στις 18 Σεπτεμβρίου 2009, η κοινοπραξία Babcock δήλωσε ότι δεν θα υπέβαλλε τελική προσφορά. Η τελική προσφορά της BT παρελήφθη στις 16 Οκτωβρίου 2009. Πραγματοποιήθηκε επίσημη αξιολόγηση της προσφοράς σύμφωνα με τη διαδικασία και τα αντικειμενικά κριτήρια που είχαν καθορισθεί και η BT υποδείχθηκε στο υπεύθυνο για τη λήψη στρατηγικών αποφάσεων διοικητικό συμβούλιο ως υποψήφια ανάδοχος.
- 9 Η Επιτροπή εξέθεσε στη συνέχεια διάφορα σημεία που προέβαλε η προσφεύγουσα με την καταγγελία της (αιτιολογικές σκέψεις 38 έως 43 της προσβαλλομένης αποφάσεως) και το περιεχόμενο των σχετικών με την εν λόγω καταγγελία παρατηρήσεων που υπέβαλαν οι αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου (αιτιολογικές σκέψεις 44 έως 49 της προσβαλλομένης αποφάσεως).
- 10 Η Επιτροπή, αφού βεβαιώθηκε ότι το κοινοποιηθέν μέτρο περιείχε πράγματι στοιχεία κρατικής ενισχύσεως (αιτιολογικές σκέψεις 50 έως 57 της προσβαλλομένης αποφάσεως), εκτίμησε τη συμβατότητά του με την εσωτερική αγορά κατ' εφαρμογήν του άρθρου 107, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ, όπως ερμηνεύεται βάσει των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών για την εφαρμογή των κανόνων στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων όσον αφορά την ταχεία ανάπτυξη των ευρυζωνικών δικτύων (ΕΕ 2009, C 235, σ. 7, στο εξής: κατευθυντήριες γραμμές). Σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές, η Επιτροπή εξέτασε τον σκοπό του μέτρου αυτού (αιτιολογικές σκέψεις 60 έως 63 της προσβαλλομένης αποφάσεως), τη φύση του σε σχέση με τον σκοπό αυτόν και τις στρεβλώσεις του

ανταγωνισμού ή τις επιπτώσεις στο εμπόριο που θα μπορούσε να επιφέρει (αιτιολογικές σκέψεις 64 έως 70 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Η Επιτροπή κατέληξε ότι το κοινοποιηθέν μέτρο πληρούσε, εν προκειμένω, τα κριτήρια που καθορίζονταν στις κατευθυντήριες γραμμές στον τομέα των ευρυζωνικών δικτύων και ότι ήταν, επομένως, συμβατό με την εσωτερική αγορά κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ (αιτιολογικές σκέψεις 71 και 72 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 11 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 27 Αυγούστου 2010, η προσφεύγουσα άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.
- 12 Με έγγραφα που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου, η ΒΤ, στις 25 Νοεμβρίου 2010, και η Δημοκρατία της Πολωνίας και το Ηνωμένο Βασίλειο, στις 13 Δεκεμβρίου 2010, ζήτησαν να παρέμβουν υπέρ της Επιτροπής.
- 13 Με διατάξεις του προέδρου του δευτέρου τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Ιανουαρίου 2011, για τη Δημοκρατία της Πολωνίας και το Ηνωμένο Βασίλειο, και της 25ης Ιανουαρίου 2011, για την ΒΤ, επετράπη η παρέμβασή τους.
- 14 Η ΒΤ, στις 29 Μαρτίου 2011, και η Δημοκρατία της Πολωνίας και το Ηνωμένο Βασίλειο, στις 31 Μαρτίου 2011, υπέβαλαν τα υπομνήματά τους παρεμβάσεως.
- 15 Με έγγραφο της 6ης Ιουνίου 2011, η προσφεύγουσα ζήτησε από το Γενικό Δικαστήριο να ορίσει νέα προθεσμία για την κατάθεση του υπομνήματος απαντήσεως ή, αν δεν έπραττε αυτό, να λάβει μέτρο οργάνωσης της διαδικασίας, βάσει του άρθρου 64, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ώστε να της δοθεί η δυνατότητα να καταθέσει το εν λόγω υπόμνημα. Το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε το αίτημα παράτασης της προθεσμίας καταθέσεως του υπομνήματος απαντήσεως την 1η Ιουλίου 2011. Όσον αφορά το αίτημα λήψεως μέτρου οργάνωσης της διαδικασίας, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, αφού άκουσε τους διαδίκους επί του αιτήματος αυτού, ότι δεν συνέτρεχε λόγος να γίνει δεκτό το αίτημα.
- 16 Στις 8 Ιουλίου 2011, η προσφεύγουσα υπέβαλε τις παρατηρήσεις της επί των υπομνημάτων παρεμβάσεως της ΒΤ, της Δημοκρατίας της Πολωνίας και του Ηνωμένου Βασιλείου.
- 17 Κατόπιν της αλλαγής της συνθέσεως των τμημάτων του Γενικού Δικαστηρίου, ο εισηγητής δικαστής τοποθετήθηκε στο ένατο τμήμα, στο οποίο, κατά συνέπεια, ανατέθηκε η υπό κρίση υπόθεση.
- 18 Στο πλαίσιο των μέτρων οργάνωσης της διαδικασίας του άρθρου 64 του Κανονισμού Διαδικασίας, το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) ζήτησε, αφενός, από τους διαδίκους να απαντήσουν σε ορισμένες ερωτήσεις και, αφετέρου, από την Επιτροπή να προσκομίσει διάφορα έγγραφα. Οι διάδικοι συμμορφώθηκαν προς τα αιτήματα αυτά.
- 19 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
 - να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή,
 - να ακυρώσει το σημείο 72 της προσβαλλομένης αποφάσεως,
 - να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

- 20 Η Επιτροπή ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να απορρίψει την προσφυγή ως εν μέρει απαράδεκτη και, εν πάση περιπτώσει, ως παντελώς αβάσιμη,
 - να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.
- 21 Προς στήριξη των αιτημάτων της Επιτροπής, η ΒΤ ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να απορρίψει την προσφυγή αυτεπαγγέλτως ως απαράδεκτη,
 - επικουρικώς, να απορρίψει την προσφυγή ως εν μέρει απαράδεκτη και, εν πάση περιπτώσει, ως παντελώς αβάσιμη,
 - εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η ΒΤ.
- 22 Προς στήριξη των αιτημάτων της Επιτροπής, η Δημοκρατία της Πολωνίας ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να απορρίψει την προσφυγή ως άνευ αντικειμένου,
 - να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.
- 23 Προς στήριξη των αιτημάτων της Επιτροπής, το Ηνωμένο Βασίλειο ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να απορρίψει την προσφυγή,
 - να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

- 24 Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως που αφορούν, ο πρώτος, πρόδηλη πλάνη περί την εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών, ο δεύτερος, μη εφαρμογή ή παράβαση του άρθρου 102 ΣΛΕΕ και, ο τρίτος, προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας.

Επί του παραδεκτού

- 25 Στο πλαίσιο της υπό κρίση προσφυγής, αμφισβητούνται, αφενός, το παραδεκτό του δικογράφου της προσφυγής υπό το πρίσμα των απαιτήσεων του άρθρου 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας και, αφετέρου, η ενεργητική νομιμοποίηση της προσφεύγουσας κατά της προσβαλλομένης αποφάσεως.

Ως προς τη συμμόρφωση του δικογράφου της προσφυγής με το άρθρο 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας

- 26 Η Επιτροπή προέβαλε, με το υπόμνημα αντικρούσεως και κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ότι, κατά το άρθρο 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει να κηρυχθεί απαράδεκτος. Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα δεν διευκρίνισε το αντικείμενο της προσφυγής της όσον αφορά τον λόγο αυτόν. Εξάλλου, η προσφεύγουσα δεν παρέθεσε με σαφήνεια ούτε τα πραγματικά περιστατικά ούτε τα αναγκαία νομικά στοιχεία επί των οποίων στηρίζεται.

- 27 Η ΒΤ υποστηρίζει ότι η ένσταση απαραδέκτου του δευτέρου λόγου ακυρώσεως που προέβαλε η Επιτροπή έπρεπε να επεκταθεί αυτεπαγγέλτως στο σύνολο του δικογράφου της προσφυγής. Παρατηρεί ότι, με το υπόμνημα αντικρούσεως, μολονότι η Επιτροπή απαντά στα περισσότερα από τα σημεία που προβάλλονται με το δικόγραφο της προσφυγής, αυτό οφείλεται σε μεγάλο βαθμό στο ότι γνώριζε από πριν τα πραγματικά περιστατικά της υποθέσεως στη διοικητική διαδικασία και τη «θεωρητική» ερμηνεία των λόγων ακυρώσεως που προέβαλε η προσφεύγουσα. Εντούτοις, δεν αμφισβητείται ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν είχε τη δυνατότητα, κατά την άποψη της ΒΤ, να ασκήσει τον δικαστικό έλεγχο του μόνο βάσει των στοιχείων που περιείχε το δικόγραφο της προσφυγής.
- 28 Συναφώς, πρέπει να τονιστεί ότι, δυνάμει του άρθρου 21, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που έχει εφαρμογή στη διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου δυνάμει του άρθρου 53, πρώτο εδάφιο, του ίδιου Οργανισμού, και του άρθρου 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας, το δικόγραφο της προσφυγής πρέπει να προσδιορίζει το αντικείμενο της διαφοράς και να περιέχει συνοπτική έκθεση των προβαλλομένων λόγων ακυρώσεως.
- 29 Τα στοιχεία αυτά πρέπει να εκτίθενται κατά τρόπο αρκούντως σαφή και συγκεκριμένο ώστε να μπορεί ο μὲν καθὼς να προετοιμάσει την άμυνά του, το δε Γενικό Δικαστήριο να ασκήσει τον δικαστικό του έλεγχο, ενδεχομένως, χωρίς άλλα στοιχεία προς στήριξή της. Προς κατοχύρωση της ασφάλειας δικαίου και της ορθής απονομής της δικαιοσύνης είναι απαραίτητο, για να είναι παραδεκτή η προσφυγή, τα ουσιώδη πραγματικά και νομικά στοιχεία επί των οποίων στηρίζεται να προκύπτουν τουλάχιστον συνοπτικά, αλλά κατά τρόπο συνεκτικό και κατανοητό από το ίδιο το δικόγραφο (διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Απριλίου 1993, T-85/92, De Hoe κατά Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. II-523, σκέψη 20· απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 29ης Ιανουαρίου 1998, T-113/96, Dubois et Fils κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II-125, σκέψη 29, και διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Ιουλίου 2005, T-294/04, Internationaler Hilfsfonds κατά Επιτροπής, Συλλογή 2005, σ. II-2719, σκέψη 23).
- 30 Εν προκειμένω, δεν συντρέχει λόγος να κηρυχθεί απαράδεκτη η υπό κρίση προσφυγή με το αιτιολογικό ότι δεν πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 21 του Οργανισμού του Δικαστηρίου και του άρθρου 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας. Συγκεκριμένα, μολονότι είναι ακριβές ότι η Επιτροπή όφειλε σε ορισμένα σημεία του υπομνήματός της αντικρούσεως να προβεί σε ερμηνείες των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας, με ορισμένες από τις οποίες συμφώνησε η προσφεύγουσα με τις από 8 Ιουλίου 2011 παρατηρήσεις της, η λεπτομερής επιχειρηματολογία που ανέπτυξαν η Επιτροπή και τα παρεμβαίνοντα όσον αφορά το βάσιμο της προσφυγής επιβεβαιώνει ότι το δικόγραφο της προσφυγής είναι αρκούντως σαφές και ακριβές παρέχοντας τη δυνατότητα στους διαδίκους να προετοιμάσουν λυσιτελώς την άμυνά τους.
- 31 Εν πάση περιπτώσει, στον βαθμό που οι αιτιάσεις ως προς το άρθρο 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας αφορούν το παραδεκτό των διαφόρων λόγων ακυρώσεως της προσφυγής, το Γενικό Δικαστήριο θα εξετάσει, ενδεχομένως, τις εν λόγω αιτιάσεις στο πλαίσιο της εξετάσεως των διαφόρων λόγων ακυρώσεως.

Ως προς την ενεργητική νομιμοποίηση της προσφεύγουσας κατά της προσβαλλομένης αποφάσεως

- 32 Η Επιτροπή και η Δημοκρατία της Πολωνίας δεν αμφισβητούν, κατά την έγγραφη διαδικασία, το παραδεκτό της προσφυγής λόγω ελλείψεως ενεργητικής νομιμοποίησης. Αντιθέτως, η ΒΤ ισχυρίζεται ότι ο πρώτος και ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως, με τους οποίους αμφισβητείται το βάσιμο της προσβαλλομένης αποφάσεως, είναι απαράδεκτοι διότι η προσφεύγουσα δεν πληροί τα κριτήρια της νομολογίας του Δικαστηρίου και, εν πάση περιπτώσει, ότι είναι αβάσιμοι. Όσον αφορά τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, που αφορά την προάσπιση των διαδικαστικών δικαιωμάτων της προσφεύγουσας, η ΒΤ εκτιμά ότι και αυτός πρέπει να κηρυχθεί απαράδεκτος, δεδομένου ότι η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε καμία απόδειξη προς στήριξη του επιχειρήματός της ότι είναι ενδιαφερόμενη κατά την

έννοια του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ. Το Ηνωμένο Βασίλειο εκφράζει αμφιβολίες, με το υπόμνημα παρεμβάσεως, μόνον ως προς το παραδεκτό του πρώτου και του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, για τους ίδιους λόγους που επικαλείται και η ΒΤ.

- 33 Εισαγωγικά, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά το άρθρο 40, τέταρτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου, που εφαρμόζεται στο Γενικό Δικαστήριο δυνάμει του άρθρου 53 του εν λόγω Οργανισμού, ακόμη και αν οι παρεμβαίνοντες δεν νομιμοποιούνται να προβάλουν αιτήματα που δεν συνάδουν με τα αιτήματα που προέβαλε ο υπέρ ου η παρέμβαση, δεδομένου ότι πρόκειται για λόγο απαραδέκτου δημοσίας τάξεως, το παραδεκτό της προσφυγής πρέπει να εξεταστεί αυτεπαγγέλτως δυνάμει του άρθρου 113 του Κανονισμού Διαδικασίας (βλ., συναφώς, απόφαση του Δικαστηρίου της 24ης Μαρτίου 1993, C-313/90, CIRFS κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. I-1125, σκέψεις 21 έως 24).
- 34 Εν πάση περιπτώσει, επισημαίνεται συναφώς ότι, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η Επιτροπή και το Ηνωμένο Βασίλειο δήλωσαν ότι συμφωνούσαν με την άποψη της ΒΤ ως προς το ότι, όσον αφορά τον πρώτο και τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα δεν πληρούσε τα κριτήρια της νομολογίας του Δικαστηρίου, δήλωση η οποία καταχωρίστηκε στα πρακτικά.
- 35 Κατά το άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, «[κ]άθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο μπορεί να ασκεί προσφυγή κατά των πράξεων των οποίων είναι αποδέκτης ή που το αφορούν άμεσα και ατομικά».
- 36 Κατά πάγια νομολογία, πρόσωπα άλλα από τους αποδέκτες μιας αποφάσεως δεν μπορούν να ισχυριστούν ότι η απόφαση αυτή τα αφορά ατομικά, κατά την έννοια του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, της ΣΛΕΕ, παρά μόνον αν τα θίγει λόγω ορισμένων ξεχωριστών ιδιοτήτων ή μιας πραγματικής καταστάσεως που τα χαρακτηρίζει σε σχέση με κάθε άλλο πρόσωπο και έτσι τα εξατομικεύει κατά τρόπο ανάλογο προς αυτόν του αποδέκτη (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 15ης Ιουλίου 1963, 25/62, Plaumann κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1954-1964, σ. 937, 942· της 19ης Μαΐου 1993, C-198/91, Cook κατά Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. I-2487, σκέψη 20, και της 15ης Ιουνίου 1993, C-225/91, Matra κατά Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. I-3203, σκέψη 14).
- 37 Τούτο συμβαίνει μεταξύ άλλων στην περίπτωση που η ενίσχυση η οποία αποτελεί το αντικείμενο της επίμαχης αποφάσεως επηρεάζει ουσιωδώς τη θέση της προσφεύγουσας στην αγορά (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 22ας Δεκεμβρίου 2008, C-487/06 P, British Aggregates κατά Επιτροπής, Συλλογή 2008, σ. I-10515, σκέψη 30 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Συνεπώς, η προσφεύγουσα οφείλει να αποδείξει τους λόγους για τους οποίους η απόφαση της Επιτροπής είναι δυνατόν να θίξει τα θεμιτά συμφέροντά της, επηρεάζοντας ουσιωδώς τη θέση της στην επίμαχη αγορά (βλ., συναφώς, απόφαση του Δικαστηρίου της 22ας Νοεμβρίου 2007, C-525/04 P, Ισπανία κατά Lenzing, Συλλογή 2007, σ. I-9947, σκέψη 41 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 38 Προκειμένου να καθοριστεί το πότε «θίγεται ουσιωδώς η θέση» της προσφεύγουσας στην οικεία αγορά, από τη νομολογία προκύπτει ότι το γεγονός απλώς και μόνον ότι μια πράξη δύναται να επηρεάσει κατά κάποιο τρόπο τις σχέσεις ανταγωνισμού που υφίστανται στην οικεία αγορά και ότι η ενδιαφερόμενη επιχείρηση τελούσε σε κάποια ανταγωνιστική σχέση με τον αποδέκτη της ως άνω πράξεως δεν αρκεί σε καμία περίπτωση για να θεωρηθεί ότι η πράξη αυτή αφορά ατομικά την εν λόγω επιχείρηση (βλ. απόφαση British Aggregates κατά Επιτροπής, σκέψη 37 ανωτέρω, σκέψη 47 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία· διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 4ης Μαΐου 2012, T-344/10, UPS Europe και United Parcel Service Deutschland κατά Επιτροπής, σκέψη 47).
- 39 Συγκεκριμένα, η επιχείρηση δεν μπορεί να επικαλεστεί αποκλειστικώς και μόνον την ιδιότητά της ως ανταγωνίστρια της επιχειρήσεως που ωφελήθηκε, αλλά οφείλει περαιτέρω να αποδείξει ότι τελεί σε μια πραγματική κατάσταση η οποία την εξατομικεύει κατά τρόπο ανάλογο προς εκείνον του αποδέκτη αποφάσεως (βλ. απόφαση British Aggregates κατά Επιτροπής, σκέψη 37 ανωτέρω, σκέψη 48 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία· διάταξη UPS Europe και United Parcel Service Deutschland κατά Επιτροπής, σκέψη 38 ανωτέρω, σκέψη 48).

- 40 Κατ' αρχάς, πρέπει να υπομνησθεί συναφώς ότι, για να καταδειχθεί ότι επηρεάζεται ουσιωδώς η θέση ενός ανταγωνιστή στην αγορά, δεν είναι οπωσδήποτε αναγκαίο να αποδεικνύεται η ύπαρξη ορισμένων στοιχείων σχετικών με τη χειροτέρευση των εμπορικών ή οικονομικών επιδόσεων του (βλ. απόφαση *British Aggregates* κατά Επιτροπής, σκέψη 37 ανωτέρω, σκέψη 53 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία: διάταξη *UPS Europe* και *United Parcel Service Deutschland* κατά Επιτροπής, σκέψη 38 ανωτέρω, σκέψη 49).
- 41 Ακολουθώντας, το κατά πόσο επηρεάζεται ουσιωδώς η θέση της προσφεύγουσας στην αγορά δεν εξαρτάται άμεσα από το ύψος της επίμαχης ενισχύσεως, αλλά από τον βαθμό στον οποίο μπορεί η εν λόγω ενίσχυση να επηρεάσει τη θέση της στην αγορά. Προκειμένου περί ενισχύσεων παρόμοιου ύψους, το κατά πόσο επηρεάζεται η θέση της προσφεύγουσας μπορεί να ποικίλλει αναλόγως κριτηρίων όπως το μέγεθος της συγκεκριμένης αγοράς, η ιδιαίτερη φύση της ενισχύσεως, η διάρκεια της περιόδου για την οποία χορηγήθηκε, ο κύριος ή δευτερεύων χαρακτήρας, για την προσφεύγουσα, της δραστηριότητας που επηρεάζεται και οι δυνατότητές της να αποφύγει τις αρνητικές συνέπειες της ενισχύσεως (βλ., συναφώς, διάταξη *UPS Europe* και *United Parcel Service Deutschland* κατά Επιτροπής, σκέψη 38 ανωτέρω, σκέψη 58).
- 42 Τέλος, υπό την επιφύλαξη όσων προαναφέρθηκαν, πρέπει να υπομνησθεί ότι, όταν η Επιτροπή εκδίδει απόφαση κατά το άρθρο 4, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου [108 ΣΛΕΕ] (ΕΕ L 83, σ.1), διαπιστώνοντας ότι μια ενίσχυση συμβιβάζεται με την εσωτερική αγορά, αρνείται παράλληλα, σιωπηρώς, να κινήσει την επίσημη διαδικασία έρευνας που προβλέπουν το άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και το άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 659/1999 (απόφαση του Δικαστηρίου της 24ης Ιανουαρίου 2013, C-646/11 P, 3F κατά Επιτροπής, σκέψη 26). Οι ενδιαφερόμενοι, οι οποίοι, κατά το άρθρο 1, στοιχείο η', του κανονισμού 659/1999, είναι τα πρόσωπα, οι επιχειρήσεις ή οι ενώσεις επιχειρήσεων των οποίων τα συμφέροντα μπορεί να θιγούν από τη χορήγηση μιας ενίσχυσης, δηλαδή, ειδικότερα, οι ανταγωνίστριες επιχειρήσεις των δικαιούχων της εν λόγω ενισχύσεως υπέρ των οποίων έχουν τεθεί οι εγγυήσεις της επίσημης διαδικασίας έρευνας, μπορούν να διασφαλίσουν την τήρησή τους μόνον αν έχουν τη δυνατότητα να αμφισβητήσουν την απόφαση αυτή ενώπιον του δικαστή της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Υπό τις συνθήκες αυτές, η προσφυγή τους μπορεί να επιδιώκει μόνο την προστασία των διαδικαστικών δικαιωμάτων που έλκουν από το άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και από το άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 659/1999 (απόφαση *British Aggregates* κατά Επιτροπής, σκέψη 37 ανωτέρω, σκέψη 28).
- 43 Υπό το πρίσμα όλων των διατάξεων και της νομολογίας που παρατίθενται στις σκέψεις 35 έως 42 ανωτέρω, το Γενικό Δικαστήριο κρίνει σκόπιμο, πριν εξετάσει το ζήτημα του αν επηρεάστηκε ουσιωδώς η ανταγωνιστική θέση της προσφεύγουσας από το κοινοποιηθέν μέτρο, οπότε νομιμοποιείται να ασκήσει προσφυγή για να αμφισβητήσει το βάσιμο της προσβαλλομένης αποφάσεως, να εξετάσει το αν η προσφεύγουσα είναι ενδιαφερόμενη κατά την έννοια του άρθρου 1, στοιχείο η', του κανονισμού 659/1999, οπότε νομιμοποιείται να ασκήσει προσφυγή για να διαφυλάξει τα διαδικαστικά δικαιώματά της.
- 44 Πρώτον, όσον αφορά το ζήτημα αν η προσφεύγουσα είναι ενδιαφερόμενη κατά την έννοια του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και του άρθρου 1, στοιχείο η', του κανονισμού 659/1999, πρέπει να τονιστεί ότι η ΒΤ αμφισβητεί ότι η προσφεύγουσα μπορεί να θεωρηθεί ενδιαφερόμενη με το αιτιολογικό ότι δεν προσκόμισε καμία απόδειξη συναφώς.
- 45 Βεβαίως, είναι αληθές ότι η προσφεύγουσα δεν προσκομίζει αποδείξεις όσον αφορά την ιδιότητά της ως ενδιαφερόμενη στο μέρος του δικογράφου της προσφυγής που αφορά το παραδεκτό της προσφυγής βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ.
- 46 Ωστόσο, γεγονός παραμένει ότι η προσφεύγουσα δήλωσε, χωρίς αυτό να αμφισβητηθεί από τους λοιπούς διαδίκους, αφενός, ότι είναι προμηθεύτρια εξειδικευμένη στις υπηρεσίες τηλεπικοινωνιών, η οποία προσφέρει, κατά βάση, λιανική μίσθωση γραμμών υψηλής χωρητικότητας με τη χρήση οπτικών

ινών σε μεγάλες επιχειρήσεις που επιθυμούν τη διασύνδεση των επαγγελματικών τους εγκαταστάσεων και, αφετέρου, ότι η ΒΤ παρέχει υπηρεσίες σε ένα ευρύ φάσμα της αγοράς τηλεπικοινωνιών σε άμεσο ανταγωνισμό μαζί της όσον αφορά τη μίσθωση γραμμών υψηλής χωρητικότητας στους πελάτες.

- 47 Επομένως, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η ΒΤ και η προσφεύγουσα είναι ανταγωνιστές φορείς τηλεπικοινωνιών στην αγορά παροχής εξειδικευμένων τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών και ότι η προσφεύγουσα πρέπει να θεωρηθεί ως ενδιαφερόμενη κατά την έννοια του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ. Υπό τις συνθήκες αυτές, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι νομιμοποιείται προς άσκηση προσφυγής κατά της προσβαλλομένης αποφάσεως καθόσον, με την προσφυγή της, αποσκοπεί στη διαφύλαξη των διαδικαστικών της δικαιωμάτων.
- 48 Δεύτερον, όσον αφορά το αν η προσφεύγουσα μπορεί, εκτός από την ενεργητική της νομιμοποίηση για τη διαφύλαξη των διαδικαστικών της δικαιωμάτων, να αμφισβητήσει, με την προσφυγή της, το βάσιμο της προσβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι η θέση της στην αγορά επηρεάστηκε ουσιωδώς κατά την έννοια της νομολογίας που παρατίθεται στη σκέψη 37 ανωτέρω.
- 49 Η ως άνω διαπίστωση στη σκέψη 48 δεν αναιρείται από τα επιχειρήματα τα οποία προβάλλει συναφώς η προσφεύγουσα.
- 50 Με το δικόγραφο της προσφυγής της, η προσφεύγουσα υποστηρίζει κατ' ουσίαν:
- ότι είναι ανταγωνίστρια της ΒΤ, δηλαδή της δικαιούχου της ενισχύσεως,
 - ότι ήταν η μόνη υποψήφια εταιρία τηλεπικοινωνιών που παρέμεινε στον διαγωνισμό συναγωνιζόμενη την ΒΤ μέχρι τη στιγμή που αναγκάστηκε να αποχωρήσει,
 - ότι ήταν η μόνη εταιρία τηλεπικοινωνιών, εκτός από τη νυν δικαιούχο της ενισχύσεως, η οποία είχε πιθανότητες να λάβει την ενίσχυση,
 - ότι, εν πάση περιπτώσει, η ανταγωνιστική θέση της στην αγορά είχε αρνητικώς επηρεαστεί, και τούτο ουσιωδώς, από τη χορήγηση της ενισχύσεως διότι ο διαγωνισμός αποτελούσε σημαντικό σχέδιο γι' αυτήν,
 - ότι, επιπλέον, η μόνη καταγγελία όσον αφορά την κοινοποιηθείσα ενίσχυση είναι η καταγγελία που υπέβαλε η ίδια. Κατ' αναλογία με την υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση του Δικαστηρίου της 28ης Ιανουαρίου 1986, 169/84, Cofaz κ.λπ. κατά Επιτροπής (Συλλογή 1986, σ. 391), πρόκειται για συμπληρωματικό λόγο παραδεκτού.
- 51 Συναφώς, πρώτον, πρέπει να υπομνησθεί ότι δεν αρκεί μια επιχείρηση να προβάλλει απλώς την ιδιότητά της ως ανταγωνίστριας της επωφελούμενης επιχειρήσεως, αλλά πρέπει και να αποδεικνύει ότι, λαμβανομένου υπόψη του βαθμού της τυχόν συμμετοχής της στη διαδικασία και του κατά πόσο επηρεάζεται η θέση της στην αγορά, βρίσκεται σε μια πραγματική κατάσταση η οποία την εξατομικεύει κατά τρόπο ανάλογο προς αυτόν του αποδέκτη μιας αποφάσεως (βλ. σκέψη 39 ανωτέρω).
- 52 Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα υπέβαλε καταγγελία στην Επιτροπή, η οποία καταχωρίστηκε στις 21 Οκτωβρίου 2009. Εξάλλου, όπως προκύπτει από το σύνολο της προσβαλλομένης αποφάσεως, η εν λόγω απόφαση λαμβάνει υπόψη τις πληροφορίες που περιέχονται στην καταγγελία καθώς και τις πληροφορίες που παρέσχον οι αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου κατόπιν αιτήματος της Επιτροπής μετά την κατάθεση της καταγγελίας της προσφεύγουσας. Διαπιστώνεται, συνεπώς, ότι η προσφεύγουσα επηρέασε πράγματι τη διεξαγωγή της διοικητικής διαδικασίας.

- 53 Εντούτοις, από τη νομολογία προκύπτει ότι δεν μπορεί να συναχθεί από τη συμμετοχή και μόνο της προσφεύγουσας στη διοικητική διαδικασία ότι νομιμοποιείται προς άσκηση προσφυγής. Η προσφεύγουσα οφείλει, σε κάθε περίπτωση, να αποδείξει ότι η επίδικη απόφαση είναι δυνατόν να επηρεάσει ουσιωδώς τη θέση της στην αγορά (βλ., συναφώς, απόφαση του Δικαστηρίου της 22ας Νοεμβρίου 2007, C-260/05 P, Sniace κατά Επιτροπής, Συλλογή 2007, σ. I-10005, σκέψη 60, και Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Ιανουαρίου 2011, T-54/07, Vtesse Networks κατά Επιτροπής, που δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 92).
- 54 Δεύτερον, όπως έχει ήδη κριθεί, από την απόφαση Cofaz κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 50 ανωτέρω, δεν προκύπτει, αντίθετα προς όσα ισχυρίζεται η προσφεύγουσα, ότι η υποβολή καταγγελίας από την προσφεύγουσα καθώς και η συμμετοχή της στη διοικητική διαδικασία αρκούν για να αποδειχθεί ότι το κοινοποιηθέν μέτρο την αφορά ατομικά (βλ., συναφώς, διάταξη Vtesse Networks κατά Επιτροπής, σκέψη 53 ανωτέρω, σκέψη 93).
- 55 Τρίτον, όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι, αφενός, ήταν η μόνη υποψήφια εταιρία τηλεπικοινωνιών που παρέμεινε στον διαγωνισμό και, αφετέρου, η μόνη η οποία είχε πιθανότητες να λάβει την ενίσχυση, πρέπει να επισημανθεί ότι το επιχείρημα αυτό είναι απορριπτέο. Συγκεκριμένα, πρώτον, όπως υποστήριξαν κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση η ΒΤ, το Ηνωμένο Βασίλειο και η Επιτροπή, οι δύο εναπομείνασες συμμετέχουσες στον διαγωνισμό ήταν η ΒΤ και η κοινοπραξία Babcock, στην οποία βεβαίως συμμετείχε η προσφεύγουσα, και όχι η ΒΤ και η προσφεύγουσα. Δεύτερον, όπως προκύπτει από τη δικογραφία και από τις αγορεύσεις κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα δεν ήταν η μόνη υποψήφια εταιρία τηλεπικοινωνιών που παρέμεινε στον διαγωνισμό, εφόσον στα μέλη της κοινοπραξίας Babcock περιλαμβάνονταν, μεταξύ άλλων, οι εταιρίες τηλεπικοινωνιών Surf Telecoms και Motorola Inc. Ακόμη, όμως, και αν υποτεθεί ότι είναι αληθές ότι στις δύο αυτές εταιρίες δεν είχε ανατεθεί να κατασκευάσουν την υλική υποδομή και δεν τις αφορούσε το κύριο μέρος του διαγωνισμού, όπως ισχυρίζεται η προσφεύγουσα, εντούτοις δεν αμφισβητείται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση αφορούσε τις δύο αυτές εταιρίες. Φαίνεται πράγματι, όπως το αναγνωρίζει εξάλλου και η προσφεύγουσα, ιδίως με τις από 8 Ιουλίου 2011 παρατηρήσεις της, ότι στο πλαίσιο της προσφοράς της κοινοπραξίας Babcock, η Motorola συμμετείχε στο ασύρματο σκέλος της προσφοράς και η Surf Telecoms εκμίσθωνε οπτικές ίνες στην προσφεύγουσα. Επομένως, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν αφορούσε την προσφεύγουσα με τέτοιο τρόπο ώστε να τη διακρίνει ατομικά από τις άλλες εταιρίες.
- 56 Τέταρτον, πρέπει να υπομνησθεί ότι από το γεγονός απλώς ότι η προσβαλλόμενη απόφαση ενδέχεται να ασκούσε κάποια επιρροή στις σχέσεις ανταγωνισμού που υφίσταντο στην οικεία αγορά και ότι η προσφεύγουσα είχε κάποια ανταγωνιστική σχέση με την ΒΤ δεν μπορεί να συναχθεί ότι επηρεάστηκε ουσιωδώς η ανταγωνιστική θέση της προσφεύγουσας. Η προσφεύγουσα πρέπει επιπλέον να καταδείξει πόσο σημαντικά επηρεάζεται η θέση της στην αγορά (βλ. σκέψη 41 ανωτέρω).
- 57 Η προσφεύγουσα όμως δεν απέδειξε πόσο σημαντικά επηρεάζεται η θέση της. Συγκεκριμένα, διατείνεται απλώς ότι ο διαγωνισμός ήταν ένα σημαντικό σχέδιο γι' αυτήν, ενώ θα έπρεπε να παραθέσει τους λόγους για τους οποίους η προσβαλλόμενη απόφαση μπορούσε να βλάψει τα συμφέροντά της επηρεάζοντας ουσιωδώς τη θέση της στην οικεία αγορά.
- 58 Από τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι η ανταγωνιστική θέση της επηρεάστηκε ουσιωδώς από την προσβαλλόμενη απόφαση.
- 59 Υπό τις συνθήκες αυτές, επιβάλλεται η διαπίστωση, αφενός, ότι, στον βαθμό που η προσφεύγουσα είναι ενδιαφερόμενη, κατά την έννοια του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και του άρθρου 1, στοιχείο η', του κανονισμού 659/1999, νομιμοποιείται να ασκήσει προσφυγή κατά της προσβαλλομένης αποφάσεως για να διαφυλάξει τα δικαιώματά της και, αφετέρου, ότι, αντιθέτως, δεν νομιμοποιείται να ασκήσει προσφυγή κατά της προσβαλλομένης αποφάσεως για να αμφισβητήσει τη βασιμότητά της.

- 60 Ωστόσο, το γεγονός ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι η θέση της στην αγορά θα επηρεαζόταν αισθητά από την επίμαχη ενίσχυση δεν αποκλείει, προκειμένου να αποδειχθεί ότι η Επιτροπή έπρεπε να έχει αμφιβολίες ως προς τη συμβατότητα της επίμαχης ενισχύσεως προς την εσωτερική αγορά δικαιολογούσες την κίνηση της προβλεπόμενης από το άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ επίσημης διαδικασίας έρευνας, τη δυνατότητα προβολής εκ μέρους της προσφεύγουσας επιχειρημάτων σχετικά με τη βασιμότητα της εκτιμήσεως στην οποία προέβη η Επιτροπή, εφόσον ένας τουλάχιστον από τους λόγους της προσφυγής της αντλείται από την εκ μέρους της Επιτροπής μη τήρηση της υποχρεώσεώς της να κινήσει την επίσημη διαδικασία έρευνας.
- 61 Κατ' αρχάς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά τη νομολογία, όταν ο προσφεύγων επικαλείται προσβολή διαδικαστικών δικαιωμάτων του, για τον λόγο ότι η Επιτροπή δεν κίνησε την επίσημη διαδικασία έρευνας, μπορεί να προβάλει οποιονδήποτε λόγο ικανό να αποδείξει ότι η εκτίμηση των πληροφοριών και των στοιχείων που διέθετε η Επιτροπή, στο πλαίσιο του προκαταρκτικού σταδίου εξετάσεως του κοινοποιηθέντος μέτρου, θα έπρεπε να δημιουργήσει αμφιβολίες όσον αφορά τον χαρακτηρισμό του κοινοποιηθέντος μέτρου ως ενισχύσεως και τη συμβατότητά του με τη Συνθήκη. Ωστόσο, η προβολή τέτοιων επιχειρημάτων δεν θα μπορούσε να έχει ως συνέπεια τη μεταβολή του αντικειμένου της προσφυγής ούτε την τροποποίηση των προϋποθέσεων παραδεκτού. Αντιθέτως, η ύπαρξη αμφιβολιών όσον αφορά τον εν λόγω χαρακτηρισμό ή τη συμβατότητα με την εσωτερική αγορά συνιστά ακριβώς το αποδεικτικό στοιχείο που πρέπει να προσκομιστεί προκειμένου να αποδειχθεί ότι η Επιτροπή είχε υποχρέωση να κινήσει την επίσημη διαδικασία έρευνας (βλ. απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Ιουλίου 2012, T-304/08, Smurfit Kappa Group κατά Επιτροπής, σκέψη 52 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία· απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Σεπτεμβρίου 2013, T-79/10, Colt Télécommunications Γαλλία κατά Επιτροπής, σκέψη 84).
- 62 Η απόδειξη αυτή μπορεί να παρασχεθεί με μία δέσμη συγκλινουσών ενδείξεων, δεδομένου ότι τυχόν αμφιβολίες μπορεί να πηγάζουν τόσο από τις συνθήκες εκδόσεως της αποφάσεως περί μη διατυπώσεως αντιρρήσεων όσο και από το περιεχόμενό της, κατόπιν συγκρίσεως των εκτιμήσεων επί των οποίων στηρίχθηκε η Επιτροπή στην εν λόγω απόφαση με τα στοιχεία τα οποία διέθετε όταν αποφάνθηκε επί του χαρακτηρισμού και επί του συμβατού της επίδικης ενισχύσεως με την εσωτερική αγορά (βλ. απόφαση 3F κατά Επιτροπής, σκέψη 42 ανωτέρω, σκέψη 31 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Ο προσφεύγων φέρει το βάρος της αποδείξεως της υπάρξεως τέτοιας αμφιβολίας (αποφάσεις του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Μαρτίου 2001, T-73/98, Prayon-Rupel κατά Επιτροπής, Συλλογή 2001, σ. II-867, σκέψη 49· της 3ης Μαρτίου 2010, T-36/06, Bundsverband deutscher Banken κατά Επιτροπής, Συλλογή 2010, σ. II-537, σκέψη 127, και Colt Télécommunications Γαλλία κατά Επιτροπής, σκέψη 61 ανωτέρω, σκέψη 37).
- 63 Ακολούθως, πρέπει να υπομνησθεί ότι, όπως προκύπτει από τη νομολογία, καθόσον ο προσφεύγων προβάλλει λόγο ακυρώσεως με τον οποίο επιδιώκει να προασπίσει τα διαδικαστικά του δικαιώματα, δεν μπορεί να προσαφθεί στο Γενικό Δικαστήριο ότι έλαβε υπόψη επιχειρήματα που προβλήθηκαν με άλλους λόγους ακυρώσεως του δικογράφου της προσφυγής τα οποία είχαν ως σκοπό να αποδειχθεί ότι η Επιτροπή έπρεπε να έχει αμφιβολίες ως προς τον χαρακτηρισμό των επίμαχων μέτρων ως κρατικής ενισχύσεως ή ως προς τη συμβατότητά τους με την εσωτερική αγορά (βλ., συναφώς, αποφάσεις του Δικαστηρίου της 24ης Μαΐου 2011, C-83/09 P, Επιτροπή κατά Kronoply και Kronotex, Συλλογή 2011, σ. I-4441, σκέψεις 56 έως 58, και της 22ας Σεπτεμβρίου 2011, C-148/09 P, Βέλγιο κατά Deutsche Post και DHL International, Συλλογή 2011, σ. I-8573, σκέψεις 64 έως 66).
- 64 Με γνώμονα ακριβώς τη νομολογία που υπενθυμίζεται ανωτέρω στις σκέψεις 61 έως 63 πρέπει να εξεταστεί αν οι λόγοι ακυρώσεως της προσφυγής είναι παραδεκτοί.

Επί του παραδεκτού των λόγων ακυρώσεως που προέβαλε η προσφεύγουσα, λαμβανομένης υπόψη της ενεργητικής νομιμοποίησής της

- 65 Κατ' αρχάς, επισημαίνεται ότι η προσφεύγουσα παραδεκτώς επικαλείται τον τρίτο λόγο ακυρώσεως υπό την ιδιότητα της ενδιαφερομένης εφόσον, με τον λόγο αυτόν, επιδιώκει ρητώς τη διαφύλαξη των διαδικαστικών της δικαιωμάτων.
- 66 Όσον αφορά τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πολλαπλή πρόδηλη πλάνη κατά την εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών, διαπιστώνοντας ότι ο διαγωνισμός ήταν ανοιχτός, αμερόληπτος και στο πλαίσιο του ανταγωνισμού, ενώ θα έπρεπε να διαπιστώσει ότι ο διαγωνισμός δεν πραγματοποιήθηκε υπό συνθήκες ανταγωνισμού (πρώτο σκέλος), ότι η πρόταση προς την ΒΤ όσον αφορά τη χρήση της υπάρχουσας υποδομής δεν ήταν διαθέσιμη σε όλους τους διαγωνιζομένους που θα το ζητούσαν (δεύτερο σκέλος) και ότι το συνολικό αποτέλεσμα επί του ανταγωνισμού δεν υπήρξε θετικό (τρίτο σκέλος).
- 67 Όσον αφορά τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι τα πραγματικά περιστατικά που περιγράφονται στο δικόγραφο της προσφυγής αποδεικνύουν την ύπαρξη καταχρήσεως δεσπίζουσας θέσεως λόγω της ομαδοποίησης της υποδομής ή των υπηρεσιών, της άρνησης πρόσβασης σε ουσιώδεις πόρους και λόγω συμπίεσως των περιθωρίων στον βαθμό που προτάθηκε πρόσβαση στις υπηρεσίες οπτικής ίνας της ΒΤ. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται κατ' ουσίαν ότι, μολονότι η Επιτροπή σαφώς επικαλέσθηκε το σημείο αυτό, όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 41 της προσβαλλομένης αποφάσεως, δεν έλαβε υπόψη της το ζήτημα αν η ΒΤ είχε προβεί σε κατάχρηση της δεσπίζουσας θέσεώς της κατά παράβαση του άρθρου 102 ΣΛΕΕ. Επομένως, κατ' αυτήν, η προσβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνει στο άρθρο 102 ΣΛΕΕ, η εκτίμηση ως προς την επίπτωση του κοινοποιηθέντος μέτρου στον ανταγωνισμό που περιλαμβάνεται στις αιτιολογικές σκέψεις 69 και 70 της προσβαλλομένης αποφάσεως είναι παράτυπη και, επομένως, η προσβαλλόμενη απόφαση είναι παράνομη και δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 107, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ.
- 68 Η προσφεύγουσα, προς απάντηση στο अपαράδεκτο του πρώτου και του δευτέρου λόγου ακυρώσεως που προέβαλαν η ΒΤ, κατά τη γραπτή διαδικασία και κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, και η Επιτροπή και το Ηνωμένο Βασίλειο κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ισχυρίστηκε, με τις από 8 Ιουλίου 2011 παρατηρήσεις της, ότι το επιχείρημα αυτό ήταν αβάσιμο εφόσον δεν λαμβάνει υπόψη την απόφαση Επιτροπή κατά Κρονοrly και Κρονοtex, σκέψη 63 ανωτέρω. Οι διάδικοι, ερωτηθέντες επ' αυτού από το Γενικό Δικαστήριο στο πλαίσιο μέτρου οργάνωσως της διαδικασίας (βλ. σκέψη 18 ανωτέρω), θεώρησαν, πλην της Δημοκρατίας της Πολωνίας και της προσφεύγουσας, ότι η απόφαση Επιτροπή κατά Κρονοrly και Κρονοtex, σκέψη 63 ανωτέρω, επιβεβαίωνε ότι ο πρώτος και ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως ήταν απαράδεκτοι.
- 69 Συναφώς, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι, μολονότι είναι αληθές ότι η απόφαση Επιτροπή κατά Κρονοrly και Κρονοtex, σκέψη 63 ανωτέρω, παρέχει τη δυνατότητα να ληφθούν υπόψη επιχειρήματα όσον αφορά το βάσιμο της αποφάσεως προκειμένου να προσδιοριστεί αν αποδείχθηκε η ύπαρξη αμφιβολιών προς στήριξη του διαδικαστικού λόγου ακυρώσεως που αντλείται από τη μη κίνηση της επίσημης διαδικασίας έρευνας, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το συμπέρασμα που αντλεί η προσφεύγουσα, ως προς το παραδεκτό του πρώτου και του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, δεν μπορεί να γίνει δεκτό. Συγκεκριμένα, η επιχειρηματολογία που ανέπτυξε η προσφεύγουσα συνεπάγεται, κατ' ουσίαν, ότι, εφόσον προβάλλει ένα διαδικαστικό λόγο ακυρώσεως, μπορεί να επικαλεσθεί οποιοδήποτε άλλο επιχείρημα ή λόγο ακυρώσεως ως προς το βάσιμο της προσβαλλομένης αποφάσεως, χωρίς ωστόσο τούτο να θέτει πρόβλημα παραδεκτού.
- 70 Εντούτοις, το ως άνω συμπέρασμα δεν βρίσκει κανένα έρεισμα στην απόφαση Επιτροπή κατά Κρονοrly και Κρονοtex, σκέψη 63 ανωτέρω, όπως υιοθετήθηκε από τη μεταγενέστερη νομολογία του Γενικού Δικαστηρίου και του Δικαστηρίου. Συγκεκριμένα, από την απόφαση αυτή προκύπτει ότι είναι δυνατό να ληφθούν υπόψη επιχειρήματα επί της ουσίας μόνο στον βαθμό που με τα επιχειρήματα

αυτά μπορεί να στηριχθεί λόγος ακυρώσεως που αφορά την ύπαρξη αμφιβολιών οι οποίες δικαιολογούν την κίνηση της επίσημης διαδικασίας έρευνας. Ωστόσο, τα επιχειρήματα πρέπει να καθοριστούν υπό όρους σχετικούς με το προς απόδειξη στοιχείο, δηλαδή την ύπαρξη αμφιβολιών ως προς τη συμβατότητα του μέτρου με την εσωτερική αγορά.

- 71 Συνεπώς, υπό τις περιστάσεις της προκειμένης υποθέσεως, το Γενικό Δικαστήριο μπορούσε να λάβει υπόψη τον πρώτο και τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως της παρούσας προσφυγής μόνον εάν αυτοί στηρίζονταν σε επιχειρήματα αποδεικνύοντα ότι η Επιτροπή δεν μπόρεσε να διαλύσει τις αμφιβολίες που δημιουργήθηκαν στο στάδιο της προκαταρκτικής εξετάσεως.
- 72 Επιβάλλεται η διαπίστωση συναφώς ότι ο πρώτος και ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως που προέβαλε η προσφεύγουσα δεν περιέχουν κανένα επιχείρημα που να αποδεικνύει ότι δημιουργήθηκαν αμφιβολίες στην Επιτροπή δικαιολογούσες την κίνηση επίσημης διαδικασίας έρευνας. Συγκεκριμένα, όπως επισημαίνουν η ΒΤ, το Ηνωμένο Βασίλειο και η Επιτροπή με τις απαντήσεις τους σε γραπτή ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου, οι ανωτέρω λόγοι ακυρώσεως βάλλουν μόνο κατά της βασιμότητας της εκτιμήσεως της Επιτροπής.
- 73 Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει μόνον ότι ορισμένες διαπιστώσεις που περιλαμβάνονται στην προσβαλλόμενη απόφαση συνιστούν πολλαπλή πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως ως προς τα πραγματικά περιστατικά. Η προσφεύγουσα δεν εξηγεί το πώς καταφαίνεται, από τα επιχειρήματα που προβάλλει στο πλαίσιο του λόγου αυτού, η ύπαρξη αμφιβολιών, και ακόμη λιγότερο το πώς η πολλαπλή πρόδηλη πλάνη που επικαλείται έθιξε τα διαδικαστικά της δικαιώματα. Επομένως, με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως ουδώς επιχειρείται να αποδειχθεί ότι οι συνθήκες ήσαν τέτοιες ώστε η Επιτροπή να είναι υποχρεωμένη να κινήσει την επίσημη διαδικασία έρευνας.
- 74 Όσον αφορά τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, που αντλείται από παράβαση του άρθρου 102 ΣΛΕΕ, η προσφεύγουσα καταλήγει, στο δικόγραφο της προσφυγής, ότι «η προσβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνει στο άρθρο 102 ΣΛΕΕ, [...] ότι η εκτίμηση ως προς την επίπτωση του μέτρου στον ανταγωνισμό που περιλαμβάνεται στην προσβαλλόμενη απόφαση (αιτιολογικές σκέψεις 69 και 70) είναι παράτυπη και [...] ότι, επομένως, η προσβαλλόμενη απόφαση είναι παράνομη και δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 107, παράγραφος 3, στοιχείο γ', [ΣΛΕΕ]». Όπως ορθώς υποστηρίζει η ΒΤ με την απάντησή της σε γραπτή ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου, η προσφεύγουσα προβάλλει μάλλον παραβίαση του πρωτογενούς δικαίου και όχι προσβολή των διαδικαστικών της δικαιωμάτων, πράγμα που αφορά σαφώς την ουσία της υποθέσεως και δεν άπτεται της προστασίας των διαδικαστικών δικαιωμάτων.
- 75 Συνάγεται συνεπώς, όπως τόνισαν και η Επιτροπή, η ΒΤ και το Ηνωμένο Βασίλειο, ότι, με τον πρώτο και τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να εκτιμήσει τη βασιμότητα της προσβαλλόμενης αποφάσεως στο μέτρο που έκρινε την ενίσχυση συμβατή με την εσωτερική αγορά, αλλά δεν επιδιώκει, με τα προσβαλλόμενα επιχειρήματα, να προασπίσει πράγματι τα διαδικαστικά της δικαιώματα που απορρέουν από το άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ. Επομένως, το Γενικό Δικαστήριο δεν είναι αρμόδιο να ερμηνεύσει αυτούς τους λόγους ακυρώσεως, με τους οποίους αμφισβητείται αποκλειστικά το βάσιμο της προσβαλλόμενης αποφάσεως, υπό την έννοια ότι η προσφυγή αποσκοπεί κατ' ουσίαν στην προάσπιση διαδικαστικών δικαιωμάτων της προσφεύγουσας, διότι έτσι η ερμηνεία αυτή θα οδηγούσε, στην πράξη, σε αναχαρακτηρισμό του αντικείμενου της προσφυγής (βλ., συναφώς, αποφάσεις του Δικαστηρίου της 29ης Νοεμβρίου 2007, C-176/06 P, Stadtwerke Schwäbisch Hall κ.λπ. κατά Επιτροπής, που δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 25, και Επιτροπή κατά Kronoply και Kronotex, σκέψη 63 ανωτέρω, σκέψη 55).
- 76 Πρέπει κατά τα λοιπά να προστεθεί ότι το συμπέρασμα αυτό δεν αποδυναμώνεται από τις παρατηρήσεις της προσφεύγουσας της 8ης Ιουλίου 2011, στο πλαίσιο των οποίων αυτή επιχειρεί, επανειλημμένα, να αναδιατυπώσει τους δύο πρώτους λόγους ακυρώσεως ως διαδικαστικούς λόγους, υποστηρίζοντας ότι αποκαλύπτουν αμφιβολίες οι οποίες έπρεπε να οδηγήσουν στην κίνηση της επίσημης διαδικασίας έρευνας.

- 77 Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα δεν μπορεί νομίμως να αναχαρακτηρίσει, στο πλαίσιο των εν λόγω παρατηρήσεων, τον πρώτο και τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως υποστηρίζοντας ότι καταδεικνύουν την ύπαρξη αμφιβολιών ενώ, στο πλαίσιο των λόγων αυτών, η προσφεύγουσα δεν προέβαλε, στο στάδιο του δικογράφου της προσφυγής, κανένα επιχείρημα αντλούμενο από την ύπαρξη αμφιβολιών οι οποίες θα εμπόδιζαν την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως χωρίς την κίνηση της επίσημης διαδικασίας έρευνας.
- 78 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι τα επιχειρήματα αυτά, τα οποία προέβαλε η προσφεύγουσα για πρώτη φορά με τις από 8 Ιουλίου 2011 παρατηρήσεις της, είναι απαράδεκτα. Συγκεκριμένα, από τον συνδυασμό των διατάξεων του άρθρου 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και του άρθρου 48, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, προκύπτει ότι το εισαγωγικό δικόγραφο πρέπει να περιέχει το αντικείμενο της διαφοράς και συνοπτική έκθεση των ισχυρισμών των οποίων γίνεται επίκληση και ότι απαγορεύεται η προβολή νέων ισχυρισμών κατά τη διάρκεια της δίκης, εκτός αν στηρίζονται σε νομικά και πραγματικά στοιχεία που ανέκυψαν κατά τη διαδικασία, πράγμα που δεν συμβαίνει εν προκειμένω.
- 79 Κατόπιν των προεκτεθέντων, πρέπει να γίνει δεκτός ο λόγος απαραδέκτου όσον αφορά τον πρώτο και τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως και να απορριφθούν οι λόγοι αυτοί ως απαράδεκτοι.

Επί της ουσίας

- 80 Όσον αφορά τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, τον οποίο παραδεκτώς προβάλλει η προσφεύγουσα υπό την ιδιότητά της ως ενδιαφερόμενη, πρέπει να επισημανθεί ότι αυτός περιλαμβάνει δύο χωριστές αιτιάσεις. Αφενός, η προσφεύγουσα αμφισβητεί τη νομιμότητα της αποφάσεως περί μη κινήσεως της επίσημης διαδικασίας έρευνας. Αφετέρου, προβάλλει προσβολή των δικαιωμάτων της άμυνας στον βαθμό που δεν κλήθηκε να απαντήσει στις παρατηρήσεις που υπέβαλαν επί της καταγγελίας οι αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου.

Επί του πρώτου σκέλους του τρίτου λόγου ακυρώσεως

- 81 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι η Επιτροπή προσέβαλε τα διαδικαστικά της δικαιώματα διότι δεν κίνησε την επίσημη διαδικασία έρευνας που προβλέπεται στο άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ.
- 82 Όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 62 ανωτέρω, πρέπει να τονιστεί ότι ο προσφεύγων φέρει το βάρος της αποδείξεως της υπάρξεως αμφιβολιών, απόδειξη την οποία μπορεί να παράσχει με μία δέσμη συγκλινουσών ενδείξεων σχετικών, αφενός, με τις συνθήκες και τη διάρκεια του σταδίου προκαταρκτικής εξετάσεως και, αφετέρου, με το περιεχόμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως.

– Όσον αφορά τα στοιχεία σχετικά με την διαδικασία προκαταρκτικής εξετάσεως

- 83 Πρέπει να τονιστεί ότι, μολονότι ο τρίτος λόγος ακυρώσεως αντλείται, κατά το πρώτο σκέλος του, από προσβολή των διαδικαστικών δικαιωμάτων λόγω μη κινήσεως της επίσημης διαδικασίας έρευνας, η προσφεύγουσα ουδόλως αναφέρει, με το δικόγραφο της προσφυγής, τέτοια στοιχεία. Η προσφεύγουσα επικαλείται για πρώτη φορά γεγονότα σχετικά με την διαδικασία προκαταρκτικής εξετάσεως με τις παρατηρήσεις της 8ης Ιουλίου 2011. Προβάλλει κατ' ουσίαν ότι η διάρκεια του σταδίου προκαταρκτικής εξετάσεως καθώς και η αλληλογραφία μεταξύ της Επιτροπής και των αρχών του Ηνωμένου Βασιλείου, αποτελούν στοιχεία για την ύπαρξη αμφιβολιών τα οποία δικαιολογούν την κίνηση της επίσημης διαδικασίας έρευνας.

- 84 Ως εκ τούτου, τα επιχειρήματα αυτά σχετικά με τις περιστάσεις και τη διάρκεια της διαδικασίας δεν μπορούν να θεωρηθούν ως περαιτέρω ανάπτυξη ενός λόγου ακυρώσεως που έχει προβληθεί, έστω και έμμεσα, με το εισαγωγικό δικόγραφο.
- 85 Επομένως, πρέπει να γίνει δεκτό ότι τα επιχειρήματα αυτά, τα οποία είναι νέα, πρέπει να κηρυχθούν απαράδεκτα δυνάμει του άρθρου 48, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, κατά το οποίο απαγορεύεται η προβολή νέων ισχυρισμών κατά τη διάρκεια της δίκης εκτός αν στηρίζονται σε νομικά και πραγματικά στοιχεία που ανέκυσαν κατά τη διαδικασία, πράγμα που δεν συμβαίνει εν προκειμένω.
- Όσον αφορά τα σχετικά με το περιεχόμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως στοιχεία
- 86 Με το δικόγραφο της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τα εξής:
- «Από τη σύνοψη των πραγματικών περιστατικών που παρατίθενται [στο δικόγραφο της προσφυγής] και από τους δύο πρώτους λόγους ακυρώσεως προκύπτει ότι η ενίσχυση είναι, τουλάχιστον εκ πρώτης όψεως, μη συμβατή με την εσωτερική αγορά. Υπό τις συνθήκες αυτές, παρανόμως αποφασίστηκε με την προσβαλλόμενη απόφαση να μην πραγματοποιηθεί πλήρης εξέταση βάσει του άρθρου 108, παράγραφος 2, [ΣΛΕΕ] και/ή να τερματιστεί η έρευνα βάσει του άρθρου 108, παράγραφος 3 [ΣΛΕΕ]».
- 87 Επιβάλλεται συνεπώς η παρατήρηση ότι η προσφεύγουσα παραπέμπει απλώς στα πραγματικά περιστατικά που εξέθεσε στο πλαίσιο της προσφυγής της και στα επιχειρήματα που ανέπτυξε με τον πρώτο και τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, προκειμένου να ισχυριστεί ότι η Επιτροπή έπρεπε να κινήσει την επίσημη διαδικασία έρευνας, χωρίς να διευκρινίζει με ποιον τρόπο τα εν λόγω πραγματικά περιστατικά ή τα επιχειρήματα αποκαλύπτουν την ύπαρξη αμφιβολιών οι οποίες δικαιολογούν την κίνηση της επίσημης διαδικασίας έρευνας.
- 88 Βεβαίως, όπως υπομνήσθηκε ήδη στη σκέψη 61 ανωτέρω, όταν ο προσφεύγων επικαλείται προσβολή των διαδικαστικών δικαιωμάτων του, με το αιτιολογικό ότι η Επιτροπή δεν κίνησε την επίσημη διαδικασία έρευνας, μπορεί να προβάλει οποιονδήποτε λόγο ικανό να αποδείξει ότι η εκτίμηση των πληροφοριών και των στοιχείων που διέθετε η Επιτροπή, στο πλαίσιο του σταδίου προκαταρκτικής εξετάσεως του κοινοποιηθέντος μέτρου, θα έπρεπε να δημιουργήσει αμφιβολίες όσον αφορά τη συμβατότητά του με τη Συνθήκη.
- 89 Από τις ανωτέρω παραθέσεις της νομολογίας προκύπτει ότι στον προσφεύγοντα εναπόκειται να επισημάνει τα σχετικά με το περιεχόμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως στοιχεία προκειμένου να αποδείξει την ύπαρξη αμφιβολιών (βλ., συναφώς, απόφαση Prayon-Rupel κατά Επιτροπής, σκέψη 62 ανωτέρω, σκέψη 49). Περαιτέρω, όταν ο προσφεύγων παραπέμπει απλώς, όπως εν προκειμένω, στα επιχειρήματα που προέβαλε στο πλαίσιο άλλου λόγου ακυρώσεως, σ' αυτόν εναπόκειται να προσδιορίσει επακριβώς ποια είναι τα επιχειρήματα εκείνα που προβλήθηκαν στο πλαίσιο του άλλου λόγου τα οποία, κατ' αυτόν, μπορούν να αποδείξουν την ύπαρξη των εν λόγω αμφιβολιών.
- 90 Εν προκειμένω, προς στήριξη της πρώτης αιτιάσεως του τρίτου λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα παραπέμπει απλώς στη σύνοψη των πραγματικών περιστατικών που περιλαμβάνονται στο δικόγραφο της προσφυγής και στα επιχειρήματα που ανέπτυξε στο πλαίσιο των δύο πρώτων λόγων ακυρώσεως. Αυτή η αόριστη, όμως, και ουδόλως τεκμηριωμένη παραπομπή δεν παρέχει στο Γενικό Δικαστήριο τη δυνατότητα να εντοπίσει τα ακριβή στοιχεία που προβάλλονται στο πλαίσιο του πρώτου και του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, τα οποία αποδεικνύουν, κατά την προσφεύγουσα, την ύπαρξη αμφιβολιών και το βάσιμο του τρίτου λόγου ακυρώσεως.
- 91 Κατά συνέπεια, το πρώτο σκέλος του τρίτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Όσον αφορά το δεύτερο σκέλος του τρίτου λόγου ακυρώσεως

- 92 Προς στήριξη του δευτέρου σκέλους, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση τερματίζει την εξέταση της Επιτροπής με το αιτιολογικό ότι η Επιτροπή έλαβε επαρκείς διαβεβαιώσεις από τις αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου ως προς το ότι η καταγγελία ήταν αβάσιμη. Η προσφεύγουσα εκτιμά ότι, υπό τις συνθήκες αυτές, θα έπρεπε, ως ελάχιστη τυπική απαίτηση, να κοινοποιηθούν σ' αυτήν, ως καταγγέλλουσα, οι απαντήσεις των εν λόγω αρχών.
- 93 Πρέπει να επισημανθεί ότι, με το επιχείρημα αυτό, η προσφεύγουσα υποστηρίζει κατ' ουσίαν ότι, ανεξαρτήτως της διαφυλάξεως των διαδικαστικών δικαιωμάτων που απορρέουν από το άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, θα έπρεπε να της δοθεί η δυνατότητα να υποβάλει τις παρατηρήσεις της επί των πληροφοριών που διαβίβασαν οι αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου. Το επιχείρημα αυτό πρέπει να απορριφθεί.
- 94 Κατ' αρχάς, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι η υποχρέωση της Επιτροπής να ζητήσει από τους ενδιαφερομένους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους γεννάται από την έκδοση της αποφάσεως περί κινήσεως της επίσημης διαδικασίας έρευνας και έχει ως σκοπό να παράσχει στην Επιτροπή τη δυνατότητα να αποκτήσει πλήρη ενημέρωση επί του συνόλου των στοιχείων της υποθέσεως.
- 95 Ακολούθως, όπως ορθώς προβάλλει η Επιτροπή, πρέπει να υπομνησθεί ότι η διαδικασία ελέγχου των κρατικών ενισχύσεων κινείται, λαμβανομένης υπόψη της όλης οικονομίας της, κατά του κράτους μέλους το οποίο ευθύνεται, βάσει των υποχρεώσεων που υπέχει από το δίκαιο της Ένωσης, για τη χορήγηση της ενισχύσεως. Στη διαδικασία αυτή, οι λοιποί ενδιαφερόμενοι, πλην του οικείου κράτους μέλους, αποτελούν, κατ' ουσίαν, τις πηγές ενημερώσεως της Επιτροπής και δεν μπορούν, συναφώς, να αξιώσουν κατ' αντιπαράθεση συζήτηση με την Επιτροπή, όπως αυτή που γίνεται με το εν λόγω κράτος μέλος. Οι λοιποί ενδιαφερόμενοι, πλην του οικείου κράτους μέλους, έχουν απλώς το δικαίωμα να μετάσχουν στη διοικητική διαδικασία, στον ανάλογο βαθμό, λαμβανομένων υπόψη των περιστάσεων της συγκεκριμένης υποθέσεως (βλ., συναφώς, αποφάσεις του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Ιουνίου 2008, T-442/03, SIC κατά Επιτροπής, Συλλογή 2008, σ. II-1161, σκέψη 222, και της 1ης Ιουλίου 2010, T-62/08, ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni κατά Επιτροπής, Συλλογή 2010, σ. II-3229, σκέψεις 161 και 162).
- 96 Τέλος, πρέπει να τονιστεί επίσης ότι οι γενικές αρχές του δικαίου της Ένωσης, όπως το δικαίωμα ακροάσεως ή η αρχή της χρηστής διοικήσεως, δεν παρέχουν τη δυνατότητα στον δικαστή της Ένωσης να διευρύνει τα διαδικαστικά δικαιώματα που αναγνωρίζονται στους ενδιαφερομένους, στο πλαίσιο της διαδικασίας ελέγχου των κρατικών ενισχύσεων, από τη Συνθήκη και το παράγωγο δίκαιο. Κάτι τέτοιο δεν δικαιολογείται ούτε από το γεγονός ότι ο προσφεύγων νομιμοποιείται ενεργητικώς να στραφεί κατά της προσβαλλομένης αποφάσεως (βλ., συναφώς, απόφαση ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni κατά Επιτροπής, σκέψη 95 ανωτέρω, σκέψη 167).
- 97 Κατά συνέπεια το δεύτερο σκέλος του τρίτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.
- 98 Επειδή κανένα από τα επιχειρήματα που προβλήθηκαν στο πλαίσιο του τρίτου λόγου ακυρώσεως δεν αποδεικνύει την ύπαρξη αμφιβολιών που να επιβάλλουν στην Επιτροπή να κινήσει την επίσημη διαδικασία έρευνας, πρέπει να απορριφθεί ο τρίτος λόγος ακυρώσεως καθώς και η προσφυγή στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 99 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Επειδή η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδά της, καθώς και σε αυτά στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή και η ΒΤ, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα αυτών. Ωστόσο, δυνάμει του

άρθρου 87, παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας, τα κράτη μέλη που παρενέβησαν στη δίκη φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα. Κατά συνέπεια, η Δημοκρατία της Πολωνίας καθώς και το Ηνωμένο Βασίλειο φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (ένατο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) **Απορρίπτει την προσφυγή.**
- 2) **Η Vtesse Networks Ltd φέρει τα δικαστικά της έξοδα, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η British Telecommunications plc.**
- 3) **Η Δημοκρατία της Πολωνίας και το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.**

Berardis

Czúcz

Popescu

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 5 Νοεμβρίου 2014.

(υπογραφές)

Περιεχόμενα

Ιστορικό της διαφοράς	2
Η διοικητική διαδικασία	2
Η προσβαλλόμενη απόφαση	3
Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων	4
Σκεπτικό	5
Επί του παραδεκτού	5
Ως προς τη συμμόρφωση του δικογράφου της προσφυγής με το άρθρο 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας	5
Ως προς την ενεργητική νομιμοποίηση της προσφεύγουσας κατά της προσβαλλομένης απόφασης ..	6
Επί του παραδεκτού των λόγων ακυρώσεως που προέβαλε η προσφεύγουσα, λαμβανομένης υπόψη της ενεργητικής νομιμοποίησής της	12
Επί της ουσίας	14
Επί του πρώτου σκέλους του τρίτου λόγου ακυρώσεως	14
– Όσον αφορά τα στοιχεία σχετικά με την διαδικασία προκαταρκτικής εξετάσεως	14
– Όσον αφορά τα σχετικά με το περιεχόμενο της προσβαλλομένης απόφασης στοιχεία	15
Όσον αφορά το δεύτερο σκέλος του τρίτου λόγου ακυρώσεως	16
Επί των δικαστικών εξόδων	16